

течностъ, освенъ отъ кръвта, не можемъ да добиемъ. Съ присъствието на тѣзи кристали се доказва, че изследванитѣ частици сж отъ кръвъ.

*

Извънредно интересни и откриващи най-малки количества кръвъ сж новитѣ начини на изследване, съ помощта на кръвна суроватка отъ животни. Известно е, че когато кръвта изтече отъ живо тѣло и излѣзе отъ кръвоносенъ сждъ, тя се съсирва следъ 2—3 минути. Съсирената кръвъ се раздѣля на сгжстена частъ (рис. 5), която се образува отъ слепени червени и бѣли кръвни тѣлца и отъ влакна — фибринъ (рис. 6), и безцвѣтна течностъ — кръвна суроватка или кръвна плазма, отъ която сж се отдѣлили фибриннитѣ влакна. Кръвната суроватка служи при изследването като показателъ.

*

Ако на каквото и да е животно, напр. на маймуна, нацъркаме суроватка или кръвъ отъ човѣкъ петъ или шестъ пжти презъ всѣки два дена, то следъ една седмица въ кръвта на маймуната ще се образуватъ вещества, които ще утаяватъ човѣшката кръвъ. Изпитването се прави така: въ епруветка се налива разрѣдена за изследване кръвъ, взета отъ настъргано кръвно петно, и се прибавя 0,1 куб. сантим. отъ предварително приготвена маймунска суроватка. Следъ 1—2 минути, ако изследваната кръвъ е човѣшка, появява се незначително помжтване, което постепенно се увеличава и следъ 20 минути се получава значителна утайка. Доколко чувствителна е тази реакция, се вижда отъ това, че утайка се добива когато въ изпитваната течностъ има дори 0,000001 частъ кръвъ. Реакцията може да се извърши съ кръвъ, засѣхнала отъ десетки години и дори хиляди години. Нека споменемъ, че изследването се е удало да се извърши съ положителенъ резултатъ и надъ египетски мумии. Утайката, получена отъ утаяваща суроватка, е доказала въ мумиитѣ присжтствие на човѣшка кръвъ.

